

крывамы изведнажъ при първо свиждане; то ные сме длъжни да избирамы на себѣ пріатели съ особеннѣ острожностъ. *Аще стяжеша друга, во искушеніи стяжи его и не скоро увѣрися ему. Есть бо другъ во время свое и не пребудетъ во время скорби твоея. И есть другъ прельняйшя во врага и сваръ поношенія твоего откритъ. И есть общиикъ трапезамъ и не пребудетъ во время скорби твоея* (Сир. 6. 7-10).

«Искреній пріатель е тоя, кой-то въ скърбѣ, въ нуждѣ и нещастіи «во время у искушенія та на ближняго, търпи ги съ него, като свои « собствены, неизмѣнно и великодушно» (Сотн. 3. 79 Макс. о любви). Особенно неопытна-та юность, която ся води при избора пріатели-тѣ само по чувството и въображенія-та, длъжи да ся предпазва, за да не бы подхвърлила себе на много бѣдствія.

Относительно при разваляніе-то пріателство нужно е да забълъжимъ, че само по важны причины, или по изыскуваніе-то на вышны обязанности, сме длъжни да развалимъ пріателство; а удаленіе-то отъ пріателя безъ важнѣ причинѣ показва легкомысліе и непостоянство. А когато пріатель-тѣ ся покаже вѣвроломъ или врагъ на добродѣтель-тѣ и благочестіе-то Христіянско, то тогава е нужда да ся удалявамы отъ общенія съ него, нѣ колкото е възможно безъ сваръ, безъ оскърбленіе, за да не бы вмѣсто пріателство-то ся явило ненависть. Крайно безчестно постъпва тоя, кой-то изявва тайнѣ-тѣ на пріателя, кой-то му е повѣрилъ съ пълно довѣріе. Говори Св. Максимъ: «не бѣди скоръ на отхвърганіе-то духовнѣ-тѣ любовь, за- « что-то не бы остало на челоуцы-тѣ другъ ижѣ кымъ спасеніе-то. « Кого-то вчера си почиталъ за духовенъ братъ и за добродѣтель, « не считай (го) днѣ за пороченъ и зълъ по ненависть кымъ него, « породившъ ся въ тебѣ отъ навожденіе на лукаваго; нѣ дълго тър- « пи съ любовь, като си напомишъ вчерашны-тѣ за него добры сжж- « денія, и отложи отъ душѣ-тѣ днешнѣ-тѣ ненависть» (о любви сотн. 3. 25, 26).

ГЛАВА ВТОРА.

За Обязанности-тѣ на Христіянина въ съпру- жеско състояніе.

§ 328. Съпружество.

Съпружество-то е установено отъ Самаго Бога въ рай; когато Той сътворилъ челоука, говори Св. Писаніе, то сътворилъ мжжъ и женѣ и благословилъ ги въ умноженіе потомство (Быт. 2. 21, 22; Мат. 19. 4). Премудрый-тѣ Творецъ така раздѣлилъ силы-тѣ на душѣ-тѣ и на тѣло-то между мжжкый и женскый полъ, чтоо лица-та и на тоя и на другый полъ, откакъ ся съединятъ взимно съ любовь-тѣ въ съпружеско състояніе, находятъ ся въ такво тѣсно съединеніе и ставатъ като че едно цѣло същество както говори и Св. Писаніе: *ктому иста два, но плоть едина* (Мат. 19. 6). Затова отъ странѣ на съпружници-тѣ ся изыскува таква взаимна преданность единъ кымъ другъ, чтоо жената да не бы владѣла на свое-то тѣло, нѣ мж-